

Ταμτατούλα εδέησε νὰ περιβάλῃ αὐτὴν διὰ σενδόνης καὶ ὑπ' αὐτὴν νὰ γίνη ἡ ὑπὸ τὰ φουστάνια τῆς κ. Ξεθαλμένης ἐξαγωγή τοῦ γάτου, ὅστις ὑπέστη, ἐξαχθεὶς, τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον. — Ἰνα μὴ μαρτυρήσῃ ὅ,τι εἶδεν, ὡς ἔλεγεν ὁ Ταμτατούλας.

Εἴπομεν, ὅτι εἰσκομισθέντος τοῦ φωτὸς ἐγένοντο φανερά τὰ ἐν τῷ σκότειι τελεσθέντα. Οὕτως ἡ ὡμορφὴ κόρη τῆς Ὅρας ἔφερε μιὰ δαγκοιὰ στὸ μάγουλο, καὶ ἔλεγεν, — Ἀχ! ὁ σκύλος! μὲ δάγκασε! Ἡ χήρα ἀδελφὴ τοῦ κ. Κοροΐδου εἶχε παραλυμένον τὸν στηθόδεσμόν της, τὰ κουμπιὰ ξυλωμένα καὶ γρατσουρισματάδες στὰ χέρια, ὅλα δὲ αὐτὰ ἔλεγεν, ὅτι τῆς τὰ ἔκαμαν, ἀπὸ τὸ τράβα τράβα στὸ σκοτάδι, οἱ μικροὶ χορευταὶ, ἡ δὲ δασκάλα Φανιώ ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸν παραθαλάμιον διὰ νὰ κουμπώσῃ τὸ φουστάνι ποῦ τῆς κόπηκε. Ταῦτα ἰδὼν τὸ διορατικὸν τῆς Σταμνίδεως ἡμῶν, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ ἐπιφωνήσῃ μετ' ἀγανακτικῆς:

— Πολὺ κακὸ ἔγινε. Λές καὶ βρισκόμεθα στὴ σάλλα κανενὸς ὁμογενῆ ποῦ εἶνε ἐλεύθερη Κέρκυρα καὶ ὅλα κάρτα πιάγκα.

— Αὐτὰ ἔχει τὸ σκοτάδι, ἀπήντησεν ὁ γνωστός μας περιβολάρης, ἀλλ' ἂς ἀφήσωμε αὐτὰ, ὁ γέγονε, γέγονε καὶ τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται. Τώρα ἡ καλλιτέρα δουλειὰ, ποῦ θὰ κάμωμε εἶνε νὰ τὸ στρώσωμε ἡμεῖς οἱ μεγάλοι εἰς τὸ χορὸ καὶ τὰ μικρὰ δὲν εἶνε γιὰ τέτοιαις δουλειαῖς, ἢ μὴ θαρρεῖτε, ὅτι οἱ χοροὶ ποῦ δίνουν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι τῶν παιδίων, πῶς γίνονται ἀλήθεια γιὰ τὰ παιδιά; Εἴσθε ἀπατημένοι. Διότι, ἐπειδὴ μὲ τὸ νὰ λυποῦνται νὰ κἀνουν ἐξοδα μεγάλα διὰ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς γὰρ χορούς, βρῆκαν τὸν τρόπο νὰ λέν, ὅτι πῶς δίνουν χορὸ γιὰ τὰ παιδιὰ, γιὰ νὰ χορεύουν τὰ μεγάλα παιδιὰ, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Κ' οὕτως ὁ χορὸς ἐπανελήφθη φαιδρὸς μέχρι πρωίας, ὅτε δὲ ἀπῆρχοντο ὅλοι τάπα στὸ κρασί, ἤκουσθη ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ταμτατούλα:

— Σύμβια, εἰς τὸ κοπέτσι μας ἔπεσε ἀγία εὐκαιρίδα. Πάει καὶ ὁ κόκκορας, πᾶν καὶ ἡ ὄρνιθες. Καὶ ξέρεις ποιάς μας τὴν σκάρωσε τὴ δουλειά; Ἐκεῖνος ὁ πρωτοκλέφταρος Κουμουνδούρος ποῦ μᾶς τὸ ἐστρίψε ἀλλὰ γαλλικὰ τὰ μεσάνυκτα. Μὰ ὄνομα, μωρὲ καὶ πρᾶμμα!

Ὁ δὲ κ. Σταμνίδης ἐξάγων τὸν σκοῦφόν του καὶ ἀποχαιρετῶν τὸν Ταμτατούλαν ἀνεκραύγαζεν ἑνθους:

— Ζήτω τοῦ νέου Κατσίμπαλη, τοῦ μεγάλου προστά-

του τῶν παιδίων! Σὺ τὸν ξεπέρασες στὴν γενναιοδωρία, καὶ θὰ ἔκανες νὰ σοῦ στήσουν ἀνδριάντα σὲ ψηλότερα καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα κολῶνα, ἂν μοίραζες καὶ καμπόσα ψάθινὰ καπελλάκια, γιὰ νὰ πεθάνης τρισένδοξος καὶ ἀποθανατίσης καὶ μετὰ θάνατον τὸνομά σου. Οὐρά! τοῦ Ταμτατούλα—Κατσίμπαλη, οὐρά! οὐρά σου, κουμπάρε καὶ τοῦ χρόνου.

Παλιάνθρωπος.

## ΑΡΤΟΝ ΣΠΗΤΙΚΟΝ!

Τὸ παρὰ τὸν Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ Ἀτμοκίνητον

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

Α. Παρασκευοπούλου καὶ Σας

κατσκευάζει διὰ μηχανῆς εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀγορᾶς τιμῆς φωμὶ λαχταριστὸν, ἀπὸ καθαρὸν σιμιγδάλι, χωρὶς φαρῖνα, σωστὴ ὁκζ καὶ ὅταν εἶναι καὶ δύο ἡμερῶν, γλυκύτατον καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, χωρὶς νὰ χάνῃ τὴν οὐσίαν του.

ΠΡΟΣ

τούτοις κατσκευάζει πρώτης ποιότητος ζυμαρικά, **Μακαρόνια, φιδέ, κλπ.** Κάμνει

ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ δύο, ἐν εἰς τὴν Παλαιὰν ἀγορὰν εἰς τὸ Λαχανοπωλεῖον **Παπανικολάου** (Κυμπούρη) καὶ ἄλλο ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀπέναντι τοῦ Καταστήματος Μαϊφάρτ.

ΚΑΙ κάρρα μὲ τὸν κώδωνά των διὰ τὰς συνοικίας. (ΣΤ'. 1).

# ΜΑΣΚΑΡΕΥΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΥΛΗ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟΚΡΕΩ ΧΩΡΙΣ  
ΟΙΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ  
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΑΣ,

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

(6—4)